

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 79.

Anden Session.

28de Møde.

Torsdagen den 14de November.

(Fortsat).

Ottesen (forsat): Derfor have vi ikke kunnet komme dem nærmere, og vi have været glade ved at kunne behandle deres Formue efter de samme Principer som enhver anden. Nu vil denne Vanskelighed tabe sig med Hensyn til Indkomstskatteloven, da de nu ingensteds kunde skjule sig i Danmark; men jeg skal dog ikke nægte, at jeg aldrig havde tænkt denne Skat større end til de anførte 2 pCt., hvis ikke den høitærede Finanzminister havde stillet i Udsigt, at man ret snart kunde vente en højere Skat med en nedstigende Scala. Jeg troer nu ligesom, at det ikke vil være vanskeligt for Diebliffet at føre selve Skatten igjennem, endog med de bestemte 3 a 4 pCt., som den ærede Finanzminister har antydet, saa at vi ikke havde nødtigt at forhøje den Skat, vi nu paalægge, igjen til næste Aar.

Jeg troer heller ikke, at det vil være farligt, hvilken Fremgangsmaade vi end vælge; thi der vil dog ikke blive synderlig Indkomstskat iaar, da Krigsskatten for iaar gaaer op til 12½ pCt. for dem, som have store Indtægter, og 6 pCt. af deres Capitaler, idet de, naar de skulde erlægge en 4 pCt. Indkomstskat, aftrække hvad de maa erlægge i Krigsskat. Jeg troer saaledes, at der ikke kan være nogen Fare ved strax at slaae ind paa den foreslaaede Wei; maaskee det kunde være bedre at begynde med to Procent, men det troer jeg neppe. Det Gæste, jeg synes vil være vanskeligt, det var i Henseende til de 200 Rbd., hvoraf der ikke skal svares Indkomstskat. Man kan jo ikke overse, at for os, som leve paa Guds grønne Jord, forslaae 200 Rbd. mere end for dem, der, som man siger, leve paa en Graasteen,

saa at man maa tilstaae, at Forholdet vil stille sig noget forffjelligt. 200 Rbd. her i Kjøbenhavn er vist meget lidet at fritage, men derimod er 200 Rbd. ikke saa lidet for dem, som leve af Landbrug. Men, skulle vi have en eensartet Skattnorm, og skal det være en Herlighed, at vi holde derpaa, faaer Bedkommende vel at finde sig deri. Det kan gjerne være, at en Mand i Kjøbenhavn, som har 200 a 300 Rbd., kan taale at affee 3 a 4 Rbd., da Skatten ikke kan blive højere efter den nedstigende Scala; men derved fremstiller sig den Vanskelighed, at vi Jordbrugere ikke ville komme til at betale den Skat, som vi forholdsviis kunne taale. Under ingen Omstændigheder troer jeg, at Opinionen bliver stor, naar det kun er godtgjort, som jeg dog ikke kan tvivle om, at Statskassen trænger til en saadan ny Skat; og føre vi den Mening hjem med os, og Medlemmerne af Stattecommissionerne efter bedste Evne understøtte Regjeringen, vil det ikke være meget vanskeligt at sætte den igjennem (Hør!). Den Mening, at den Gne ikke vil give den Anden an, er aldeles ikke farlig; thi jeg har sjeldnere hørt, naar vi have lignet en Skat, at Bedkommende have klaget over, at deres Skat var for høj, men Nabøens for lav. Den i Loven omhandlede Tilbydelse af Eden kunde maaskee undværes, skjøndt jeg dog ikke vil nægte, at den undertiden kan være ret hensigtsmæssig. Den retfærdige Mand behøver ikke at frygte for, at tilbyde at aflægge Eden, da hans Ord maa være det Samme som Gds Tilbud; men der gives ogsaa Folk, som man ikke just kan rose for deres Retfærdighed; men som dog grue for at aflægge en falsk Ed, saa at jeg, som sagt, troer at det kan være nyttigt, at Eden kun bruges i yderste Tilfælde. Paa samme Maade har den været brugt ved Tilgning af Skat efter Formue og Leilighed;